

Aktieselskabers Bestyrelser for at opnaa den nævnte Kundskab om Aktieselskabernes Forhold, men tværtimod pure forbyde slikt. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg at tage dette under Overvejelse, og jeg vil ogsaa henstille, at man tager Hensyn til et Ønske, der Gang efter Gang er fremsat her i Tinget af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), et Ønske, som gaar ud paa, at det forbydes vore Dommere at have Sæde i Bestyrelser eller Direktioner for Pengeinstitutter, hvad enten de er store eller de er smaa. Et saadant Hverv kommer meget let til at kollidere med vedkommendes Stilling som Dommer, og Affæren i Aalborg har jo vist, at det er ikke betryggende for Bankens, for vedkommende Pengeinstituts Sikkerhed eller for Interessenternes Interesser, at en Dommer eller en Borgmester er Medlem af Bestyrelsen. Der sker altsaa ikke nogen Skade ved, at vedkommende fjernes, jeg tror tværtimod, det vilde være overmaade heldigt. Den højtærede Justitsminister har ogsaa i Forslaget om Rettens Pleje taget den Bestemmelse med, at det skal forbydes Dommerne — derfor vil han ogsaa give dem noget mere i Løn — at beklæde saadanne Stillinger; men jeg tror, det vil være rigtigst at optage Regelen i Bankloven.

Der er en Bestemmelse i § 13, som giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at omtale Lovforslagets Enkeltheder; det vil der jo blive Lejlighed til i Udvalget. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse for det høje Ting sidste Stykke af § 13; det er en Bestemmelse, som jeg synes er god at faa Forstand af. Den lyder saaledes: „Medlemmer af Bankers Bestyrelse, der har gjort sig skyldige i Besvigelse eller grov Uorden overfor Banken, kan af Ministeriet for Handel og Søfart forlanges sat under Tiltale“. Nu skal vi altsaa til at vedtage en Banklov, hvori det udtales, at naar en Mand stjæler fra en Bank, saa kan han sættes under Tiltale, han skal ikke tiltales. En saadan Bestemmelse kan jeg ikke give min Tilslutning. Det forekommer mig, at der er al Grund til at fastholde Lovens Strenghed paa dette Punkt, at lade Straffeloven gælde i sin fulde Udstrækning. Det nævnte Udtryk er ikke sluppet ind i Forslaget ved en Fejltagelse, thi dette „kan“ kommer igen Gang paa Gang, og jeg har tidligere, naar jeg har talt med Medlemmer her i Tinget og andre, gjort opmærksom derpaa. Jeg i hvert Fald kan derfor ikke begribe, at Lands-

tinget ikke har fjernet det af Paragraffen. Jeg vil imidlertid meget henstille, at dette sker; det vilde forekomme Offentligheden noget ejendommeligt, om der i Loven kom til at staa, at Medlemmer af en Banks Bestyrelse, der gør sig skyldige i Bedrageri eller Besvigelser overfor Banken, kan sættes under Tiltale.

Ogsaa dette Punkt vidner om, at det hele i og for sig ikke har synderlig Værdi. Der er imidlertid arbejdet med denne Sag i en Række af Aar, og jeg tror, at de fleste, der har haft med Spørgsmaalet at gøre, nu snart er blevet trætte. Den Lejlighed, der var til at tilvejebringe en virkelig god Reform af vort Pengevæsen og skabe med Statens Medvirkning en Garanti for, at Sparemidlerne ikke blev formøbet, uden at Sparerne i alt Fald var sikre paa at faa tilbørlig Erstatning, den Lejlighed er, som jeg alt tidligere udførlig har nævnt, ogsaa forsømt; den var til Stede i 1906—07, da vi forhandlede om Nationalbankens Forhold. Sagen er ødelagt, og jeg skal nu ganske henstille, om Tinget finder, at man skal gaa med til de smaa Fremskridt, der her er foreslaaede, eller lade Sagen ligge. Da der i alt Fald af den højtærede Minister og i forskellige Kredse næres Ønsker om, at man dog faar gennemført noget, bl. a. den Kontrol, som jeg ogsaa tillægger nogen Værdi: at der af Staten ansættes en Repræsentant, en Mand, der med Myndighed kan skride ind overfor Bankerne og efterse deres Forhold, skal jeg selvfølgelig ikke modsætte mig, at Lovforslaget gennemføres, men Lovens Værdi vil som sagt efter min Anskuelse blive saare ringe.

Rørdam: Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at Bankloven burde følges med en Sparekasselov. Der er en Ting, jeg betragter som lige saa vigtig, og det er, at en Sparekasselov og en Banklov følges med en Aktielov. Jeg takker derfor den højtærede Minister, fordi han har fremsat et Forslag til Lov om Aktieselskaber. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte tillige, at dette Forslag stillede Bankerne endnu gunstigere i Konkurrencen. Det er mig ganske ubegribeligt, at man kan sige slikt, for Lovforslaget træffer dog en hel Mængde indskrænkende Bestemmelser om Bankers Virksomhed, Bestemmelser om en hel Række Forhold, som kun kan kaldes Baand paa Bankers frie Virksomhed. Det eneste, den ærede Ordfører motiverede sin Udtalelse med, var, at man nu gav alle Banker Stempelbegunstigelse. Med Hensyn til dette Spørgsmaal